

**HØRINGSNOTAT VEDRØRENDE UDKAST TIL
LOVFORSLAG OM ÆNDRING AF LOV OM DETAILSALG
FRA BUTIKKER M.V. (LEMPELSE AF
DISPENSATIONSADGANG VED SÆRLIGE
LEJLIGHEDER SAMT ADGANG TIL DETAILSALG PÅ
HELLIGDAGE OG ØVRIGE LUKKEDAGE I VISSE BYER)**

4. november 2025

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre forligsaftalen mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v. (lukkeloven) som blev indgået den 27. maj 2025.

Med lovforslaget skabes fleksible vilkår for, at butikker i bymidten i byer med færre end 16.850 indbyggere får mulighed for at holde åbent på lukkelovens lukkedage. Hvis der ikke er udlagt en bymidte i byen, gælder ændringen dog også for butikker placeret i et lokalcenter. Ændringen gælder også for butikker i øvrige centre med et samlet bruttoetageareal til butiksførmål på op til 15.000 kvadratmeter beliggende i bymidten eller i lokalcenteret, hvis der ikke er udlagt en bymidte.

Herudover videreføres kommunernes mulighed for at få tilladelse til, at butikker kan foretage detailsalg på lukkelovens lukkedage i forbindelse med særlige lejligheder over en eller flere dage, i en eller flere perioder, f.eks. både i julen, påsken og pinsen. Ændringen består i, at Erhvervsstyrelsen fremover vil kunne give dispensation for en periode på op til 10 år, hvis der er tale om et tilbagevendende arrangement. Herudover vil der fremover ikke være krav om, at kommunerne skal dokumentere, at arrangementet har officiel karakter.

Forslaget har været sendt i høring den 23. juni 2025 med høringsfrist den 21. august 2025 til i alt 117 myndigheder, organisationer, foreninger, m.v. Der er modtaget 9 høringssvar med konkrete bemærkninger til udkastet til lovforslag. Der er modtaget høringssvar fra Alle biskopper, Coop Danmark A/S, Dagrofa, Danmarks Restauranter og Caféer, Dansk Industri, Danske Handelsbyer, De Samvirkende Købmænd, HK HANDEL og Landdistrikternes Fællesråd.

Aktive Ejere, Ankestyrelsen, Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Forbrugerombudsmanden, Ribe Stift og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har meddelt, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget. Byretterne, Vestre Landsret og Østre Landsret har meddelt, at de ikke ønsker at udtale sig om lovforslaget.

De generelle bemærkninger til lovforslaget gennemgås nedenfor i afsnit 2. Konkrete bemærkninger til de enkelte emner i lovforslaget gennemgås og kommenteres nedenfor i afsnit 3.

Nogle af de modtagne høringssvar indeholder bemærkninger af redaktionel og teknisk karakter. Disse kommentarer omhandler dog ikke substansen og omtales derfor ikke nærmere i dette notat. Herudover indeholder et hørings-svar forslag om afskaffelse af den såkaldte havneregulering i lukkeloven. Havnereguleringen angår ikke lovforslaget, og omtales derfor ikke nærmere i dette notat.

2. Generelle bemærkninger

Biskopperne støtter bestræbelserne på at undgå butiksdød og tomme bymidter i de mindre byer for at understøtte bosætning og modvirke fraflytning, men understreger dog også betydningen af helligdagene som fridage både for kirke og for samfundet generelt som fælles pauser med mulighed for frihed, eftertanke og refleksion til gavn for fællesskaberne og for det åndelige liv.

Coop Danmark (Coop) er enige i, at formålet med lovforslaget om at styrke turismeudviklingen uden for de store byer er godt og relevant, men bemærker dog, at hvis lovforslaget bliver vedtaget med det nuværende indhold, vil det betyde, at op i mod 30 helt små byer risikerer at miste den dagligvarebutik (Dette tal dækker kun Coop og brugsforeningsejede butikker – der skal lægges øvrige lokale købmænd), som disse steder udgør den sidste dagligvarebutik i byen. Coop anfører, at man dermed vil flytte omsætningen fra de helt små byer til de nærtliggende større byer med op til 16.850 indbyggere samt fra de lokale dagligvarebutikker til discountbutikker og de store supermarkeder, herunder blandt andre også til Coops supermarkeder. Coop finder, at det vil stride imod formålet med turismestrategien, den politiske aftale og lovforslaget, da det vil føre til lukning af dagligvarebutikker, som vil kunne medføre en øget fraflytning, faldende huspriser og en generel negativ udvikling i de små byer i landdistrikterne, der måtte blive ramt af liberaliseringen.

Dagrofa finder formålet med lovforslaget om at styrke handelslivet i mindre bysamfund og reducere butiksdød i landdistriktskommuner for anerkendelsesværdigt. Dagrofa fremhæver dog, at mange butikker i landdistrikterne allerede er undtaget fra lukkeloven, samt at disse butikker har tilpasset deres forretningsmodel til eksisterende undtagelser og ofte er afhængige af helligdagsomsætning. Den foreslåede udvidelse risikerer at presse disse butikker yderligere, og kan utilsigtet modvirke lovens formål.

Danmarks Restauranter og Cafeer (DRC) oplyser, at lovforslaget imødekommer et reelt behov for øget fleksibilitet for både detailhandlen, forbrugerne og turismeerhvervet, særligt i de mange mindre byer. Samlet anser DRC, at lovforslaget er et balanceret og tidssvarende initiativ, men anbefaler kraftigt, at restauranter og spisesteder i de omfattende byer også får mulighed for at fravige lukkeloven på helligdage og øvrige lukkedage. Hertil bemærkes, at det vil styrke turismen, det lokale erhvervsliv og byernes udvikling og sikre, at loven reelt understøtter de byer, hvor behovet og potentialet er størst.

Dansk Industri (DI) bakker generelt op om, at det med lovforslaget bliver nemmere for tusindvis af butikker at holde åbent på helligdage og øvrige lukkedage samt ved særlige arrangementer til gavn for både danske og udenlandske turister, men finder det imidlertid tvivlsomt, om en årlig opgørelse af indbyggertal giver optimale betingelser for de omfattede butikker.

Danske Handelsbyer bakker grundlæggende op om forslaget, som giver nye muligheder for de mindre byer, hvor detailhandlen ofte er under pres og bemærker samtidig, at lignende udfordringer også gør sig gældende i mellemstore og større byer. Danske Handelsbyer vurderer, at lovforslaget vil fastholde omsætning og aktivitet i bymidterne og dermed styrke udviklingen af bymidterne som samlingspunkt for handel, kultur og oplevelser.

HK HANDEL anerkender ønsket om at modvirke butiksdød og skabe vækst i mindre byer og styrke den lokale turisme, men anfører, at der ingen garanti er for, at åbning af butikker på helligdage fører til øget samlet omsætning. HK HANDEL anfører, at den foreslåede liberalisering vil presse butiksansatte i små og mellemstore byer til at arbejde på helligdage, hvilket udhuler den fælles beskyttelse af fritid og familieliv. Det bemærkes, at helligdagene ikke kun er symbolske, men har stor værdi for det sociale og mentale helbred for ansatte, som i forvejen ofte har skæve arbejdstider. HK HANDEL anfører desuden, at helligdage og andre lukkedage er en del af den kollektive sociale rytme i Danmark og ved at gøre dem til almindelige arbejdsdage i visse områder risikeres at underminere fællesskab og sammenhængskraft. HK HANDEL bemærker, at det bliver særligt urimeligt, når denne ændring primært rammer ansatte i detailhandlen.

Landdistrikternes Fællesråd er overordnet positive over for lovforslagets formål om at skabe mere fleksible vilkår for detailhandlen i mindre hoved- og centerbyer. Landdistrikternes Fællesråd mener, at det kan være en udfordring, at det i praksis kun er dagligvarebutikker, der holder åbent, mens specialbutikker forbliver lukkede. For at opnå det fulde potentiale af lovændringen, bør der arbejdes for, at flest mulige butikstyper deltager. I forvejen vil de ekstra åbningsdage øge konkurrencen og udfordre de mindre

dagligvarebutikker i de mindre byer og landsbyer rundt om centerbyer op til 16.850 indbyggere. Landdistrikternes Fællesråd vurderer dog, at lovforslaget samlet set vil modvirke butiksdød og styrke levende bymidter i mindre hovedbyer og centerbyer. Landdistrikternes Fællesråd støtter intentionen om at skabe mere fleksible vilkår for detailhandlen og turismen i landdistrikterne og ser frem til, at forslaget kan bidrage til vækst, liv og aktivitet i bymidterne til glæde for både borgere, besøgende og butikslivet.

Kommentar

Høringen tegner overordnet et billede af, at høringsparterne anerkender regeringens politiske ønsker om at modvirke butiksdød og skabe vækst i Danmarks mindre byer og styrke den lokale turisme. Coop og Dagrofa mener dog også, at lovforslaget er problematisk, da dagligvarehandlen i de små byer vil blive presset, og risikerer at måtte lukke. Derved vil man flytte omsætningen fra de helt små byer til de større byer, samt fra de lokale dagligvarebutikker til discountbutikker og de store supermarkeder.

Lovforslaget har til formål at lempe ansøgningsprocessen for dispensationer ved særlige lejligheder, som på nuværende tidspunkt er unødigt administrativt krævende for kommunerne. Herudover er formålet med lovforslaget at sikre, at butikker i landets små og mellemstore byer har mulighed for at servicere turister samt lokale på helligdage og øvrige lukkedage. Det er således ikke hensigten, at mindre dagligvarebutikker skal lukke. En lempelse af lukkeloven vil medføre, at flere butikker kan holde åbent på lukkelovens lukkedage, dette gælder både udvalgswarebutikker og dagligvarebutikker. I forbindelse med regeringens landdistriktsudspil er der i forvejen afsat 6,6 mio. kr. til borgerdrevne dagligvarebutikker i 2025-27. Kredsen bag forliget om lukkeloven har desuden for at imødekomme problemstillingen afsat yderligere 10,0 mio. kr. til puljen i 2025-2026.

For så vidt angår den fremførte problematik fra HK HANDEL om, at lempelsen af lukkeloven vil presse butiksansatte i små og mellemstore byer til at arbejde på helligdage, kan Erhvervsministeriet oplyse, at det er butikkerne og de ansatte, som aftaler arbejdstiden, og hvornår den lægges via ansættelseskontrakter og vagtplaner. Erhvervsministeriet har tiltro til, at de butikker der vil anvende de foreslåede regler, vil lave nogle gode løsninger med deres ansatte lokalt, så de stadig kan skabe en god balance mellem arbejde og fritid. Der er desuden allerede store personalegrupper, der i dag arbejder på de dage, hvor nogle af de fysiske butikker har tvungne lukkedage. Det er f.eks. personalegrupper som sygeplejersker, ansatte i transportsektoren og de butiksansatte som arbejde i butikker, der allerede i dag er undtaget lukkeloven.

3. Bemærkninger til konkrete emner

Gennemgange og kommenteringen af de konkrete bemærkninger i hørings-svarene foretages med udgangspunkt i følgende opdeling:

3.1. Adgang til detailsalg ved særlige lejligheder

3.1.1. Tilladelser for en periode på op til 10 år for tilbagevendende arrangementer

3.1.2. Offentliggørelse og kontrol af givne tilladelser

3.2. Adgang til detailsalg på helligdage og øvrige lukkedage i visse byer

3.2.1. Styrkelse af turismen

3.2.2. Fastsættelse af indbyggertallet på 16.850 indbyggere

3.2.3. Fastsættelse af de omfattede byer ved bekendtgørelse

3.2.4. Bekendtgørelsen og udviklingen i byernes indbyggertal

3.2.5. Undtagelse for butikker i storcentre eller øvrige centre samt stormagasiner eller hypermarkeder

3.2.6. Kommunernes detailhandelsplanlægning

3.2.7. Lovforslagets konsekvensvurderinger

3.1. Adgang til detailsalg ved særlige lejligheder

3.1.1. Tilladelser for en periode på op til 10 år for tilbagevendende arrangementer

Coop er enig i, at formålet med at skabe en mindre administrativ tung proces kan være gavnlig, men finder, at den foreslåede lovændring skaber reelt grundlag for, at kommunerne kan sætte lukkeloven ud af kraft i en periode på op til 10 år ad gangen, idet selv mindre lokale idrætsarrangementer og tilsvarende kan begrunde, at lukkeloven fraviges, hvilket ikke kan være hensigten med lovforslaget og foreslår i stedet at tilladelsen maksimalt kan gives for 3 år ad gangen.

DRC mener, at det er positivt, der gives mulighed for længerevarende dispensationer (op til 10 år) til tilbagevendende arrangementer, og at det vil lette den administrative byrde for kommunerne og skabe større forudsigelighed for detailhandlen og arrangører. DRC vurderer det ligeledes hensigtsmæssigt, at kravet om arrangementets officielle karakter bortfalder, da det vil gøre det lettere for lokale aktører at skabe liv og aktivitet i bymidterne.

Danske Handelsbyer vurderer, at ændringen vil gøre samarbejdet med handelsstandsforeninger om tilbagevendende arrangementer, enklere for kommunerne og dermed frisætte ressourcer til værdiskabende aktiviteter.

DSK anfører, at eventuelle krav til en tilladelse for en periode på op til 10 år skal fremgå af lovteksten og finder det uklart, hvornår der kan opnås en tilladelse for en længere periode. DSK fremhæver, at ingen betingelser eller krav fremgår af selve lovteksten, hvorimod det i lovbemærkningerne

anføres, at der skal være tale om et ”årligt”, ”tilbagevendende arrangement” og med ”samme karakter og lokation”. Videre mener DSK, at det i lovforslaget er uklart, hvornår det vurderes, at et arrangement skifter karakter, og at det i lovforslaget bør gøres tydeligt, om arrangementet skal være årligt tilbagevendende eller blot tilbagevendende, f.eks. hvert andet år.

Landdistrikternes Fællesråd mener, at det er fornuftigt at forenkle dispensationsordningen, herunder at kravet om ”officiel karakter” bortfalder, og at tilladelser fremover kan gives for op til 10 år til tilbagevendende begivenheder. Dette vil mindske administrationen for kommuner og erhvervsdrivende og skabe stabilitet for arrangementer som eksempelvis markedsdage, byfester og idrætsarrangementer, der ofte er vigtige for både borgere og turister.

Kommentar

Intentionen med den foreslåede lempelse er at gøre op med mange års uhensigtsmæssigt bøvvl og bureaukrati for de kommunalbestyrelser, som hvert år ansøger om, at butikkerne i gågaden, byen eller kommunen, kan holde åbent ifm. med arrangementer på lovens lukkedage. Med lovforslaget skal disse arrangementer fremover ikke have officiel karakter, og tilladelserne kan gives i op til 10 år.

Erhvervsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at kommunerne fremadrettet får mulighed for at få dispensation til en årligt tilbagevendende begivenhed for en periode på op til 10 år, i stedet for som nu, hvor der skal ansøges årligt til hvert enkelt arrangement. Dette skal hjælpe kommunerne og de lokale erhvervsdrivende med at tiltrække flere turister i forbindelse med afholdelse af arrangementer på lukkelovens lukkedage.

Med lovforslaget lægges der op til, at tilladelsen kan gives for en periode på op til 10 år, men såfremt et arrangement kun skal afholdes én gang eller kun de næste 5 år, så vil tilladelsen ikke blive givet for en længere periode end dette.

Høringssvaret fra DSK viser dog, at der i lovbemærkningerne er behov for at tydeliggøre, at arrangementet skal være ”årligt tilbagevendende”. Derudover mener DSK, at det er uklart, hvornår et arrangement skifter karakter, f.eks. at arrangementet skifter karakter fra en særlig lejlighed til et arrangement som ikke er en særlig lejlighed. Erhvervsministeriet anerkender, at det ikke fremgår klart, hvornår et arrangement skifter karakter. For at sikre en klar retsstilling tydeliggøres det i lovbemærkningerne, at et arrangement skifter karakter, hvis det ikke længere afholdes ud fra de forudsætninger, som kommunalbestyrelsen har indstillet til Erhvervsstyrelsen, eller at de forudsætninger, som Erhvervsstyrelsen har givet tilladelsen ud fra,

ikke overholdes, f.eks. hvis arrangementet ikke længere er en særlig lejlighed.

3.1.2. Offentliggørelse og kontrol af givne tilladelser

Coop foreslår, at der i lovforslaget indarbejdes en kvalificering af, at der skal være en sammenhæng mellem fravigelsen af lukkelovens regler og det pågældende arrangement. Coop anfører, at der ikke bør kunne meddeles tilladelse, hvis arrangementet størrelse eller karakter ikke nødvendiggør en fravigelse af lukkelovens regler, herunder hvis der allerede er dagligvarebutikker, som kan dække behovet for dagligvarer. Coop foreslår tillige, at der indsættes en øvre grænse på 2 dage pr. år, hvor der kan gives tilladelse til at holde åbent på lukkedage.

DSK foreslår, at det offentliggøres på Erhvervsstyrelsens hjemmeside, hvilke tilladelser, der er givet. DSK anfører, at det kan være byrdefuldt for myndigheder, borgere og erhvervslivet at kontakte kommunen og/eller Erhvervsstyrelsen for at finde ud af, om der er givet en tilladelse eller ej, særligt når der fremover gives tilladelser for længere perioder. DSK bemærker, at en sådan offentliggørelse også vil skabe øget og tiltrængt transparens på lukkelovens område.

HK Handel mener, at muligheden for at der kan gives længere dispensationer (op til 10 år) uden krav om officiel karakter, øger risikoen for misbrug, da kontrolsvagheder forstærkes over tid.

Landdistrikternes Fællesråd mener, at der er en risiko for, at de 10-årige dispensationer kan misbruges til reelt at afskaffe lukkedage og udviske den fordel, som kun bør gælde i de mindre byer og opfordrer til, at ordningen evalueres løbende for at sikre mod misbrug. Landdistrikternes Fællesråd opfordrer samtidig til, at ordningen evalueres løbende, så det sikres, at den ikke misbruges.

Kommentar

Høringen viser, at Coop, HK Handel og Landdistrikternes Fællesråd er bekymrede for, at længere givne tilladelser i op til 10 år øger risikoen for misbrug.

Ved afgivelse af en tilladelse lægger Erhvervsstyrelsens vægt på, om arrangementet er en særlig lejlighed. Med særlige lejligheder forstås bl.a. omfattende enkeltarrangementer, typisk af international eller tilsvarende karakter, og ofte med deltagelse af danske og udenlandske organisationer, men også til øvrige særlige lejligheder, som f.eks. ved mindre, lokale arrangementer såsom lokale festivaler og byfester. Hvis tilladelsen fremover gives i en årrække til et årligt tilbagevendende arrangement, så har Erhvervsstyrelsen ligeledes ansvaret for at tilladelsen ikke misbruges, og kan

efter forvaltningsretten tilbagekalde afgørelsen, hvis forudsætningerne for tilladelsen ikke længere er til stede, f.eks. hvis arrangementet skifter karakter eller lokation. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der er de rette kontrolmekanismer til stede, så bestemmelsen ikke bliver misbrugt eller omgået.

Coop foreslår, at der ikke bør kunne meddeles tilladelse, hvis arrangementets størrelse eller karakter ikke nødvendiggør en fravigelse af lukkelovens regler, herunder hvis der allerede er dagligvarebutikker, som kan dække behovet for dagligvarer.

De givne tilladelser både efter den gældende dispensationsadgang og foreslåede bestemmelse omfatter alle butikker, både dagligvarebutikker og udvalgswarebutikker. En dispensation kan omfatte hele kommunen, en egn eller en hel by i kommunen eller en bydel. Dispensationen vil omfatte butikker, som er beliggende inden for det område, som arrangementet vedrører. Dispensation kan ikke gives til enkeltbutikker – heller ikke til bestemte dagligvarebutikker. Det vil således ikke indgå som et kriterie i forbindelse med tildeling af dispensationer, om der allerede er dagligvarebutikker, som kan dække behovet for salg af dagligvarer.

Vedrørende forslaget fra DSK om at offentliggøre tilladelser på Erhvervsstyrelsens hjemmeside, vurderer Erhvervsministeriet, at der ikke er et behov for at offentliggøre de givne tilladelser med hjemmel i lukkeloven, og da det vil skabe unødigt offentlig administration af ordningen.

3.2. Adgang til detailsalg på helligdage og øvrige lukkedage i visse byer

3.2.1. Styrkelse af turismen

Coop oplyser, at formålet med lovforslaget er at styrke turismeudviklingen udenfor de store byer, herunder at udnytte efterspørgslen fra turister og lokale borgere. Dette kan nås til fulde, hvis lukkelovens liberalisering målrettes mod udvalgswarehandlen og ikke dagligvarehandlen. Under hensyntagen til de betydelige alvorlige konsekvenser for borgerne i en lang række små byer i landdistrikterne vil det være disproportionalt at udstrække liberaliseringen af lukkeloven til at gælde for dagligvarehandlen og det anbefales derfor, at liberaliseringen af lukkeloven kun skal gælde for udvalgswarehandlen.

Videre foreslår Coop, at hvis liberaliseringen skal gælde dagligvarehandlen, bør liberaliseringen begrænses til de kommuner, hvor turismen reelt har økonomisk betydning. Coop anbefaler derfor, at liberaliseringen af lukkeloven ikke skal gælde i kommuner, hvor andelen af indtægter udgør 2 % eller mindre af den pågældende kommunes økonomi. Denne omsætningsgrænse skal ikke gælde for udvalgswarehandlen, som skal have fri adgang til at holde åbent i overensstemmelse med indholdet i lovforslaget.

DRC anbefaler, at restauranter og spisesteder i de omfattede byer også får mulighed for at fravige lukkeloven på helligdage og øvrige lukkedage. Dette vil styrke turismen, det lokale erhvervsliv og byernes udvikling – og sikre, at loven reelt understøtter de byer, hvor behovet og potentialet er størst.

Danske Handelsbyer vurderer, at bymidternes variation af funktioner skaber en synergieffekt, hvor handel, kultur, erhverv og bosætning understøtter hinanden og at lovforslaget understøtter samspillet mellem handel og turisme i kyst- og feriekommuner, hvor helligdage ofte falder sammen med høje besøgstal.

HK HANDEL anerkender ønsket om at modvirke butiksdød og skabe vækst i mindre byer og styrke den lokale turisme, men der er ingen garanti for, at åbning på helligdage fører til øget samlet omsætning – erfaringer viser, at salget blot flyttes fra andre dage, mens omkostningerne ved bemanding og drift stiger.

Landdistrikternes Fællesråd deler regeringens og aftalepartiernes vurdering af, at levende bymidter er vigtige for at tiltrække gæster og turister, og at et aktivt handelsliv i bymidten også har stor betydning for lokalbefolkningen, bosætning og mulige tilflyttere.

Kommentar

Høringen viser, at der blandt høringsparterne er en overvejende enighed om lovforslagets formål om at modvirke butiksdød og skabe vækst i mindre byer og styrke den lokale turisme, men også at høringsparterne har forskellige forslag til, hvordan problemstillingen også kan løses.

Den foreslåede lempelse vil gælde i bymidten i alle byer under indbyggertalsgrænsen på 16.850 indbyggere. Det vil betyde, at alle detailbutikker i bymidten i de omfattede byer får lov at holde åbent, dvs. både udvalgsvarerhandlen og dagligvarehandlen. Formålet er bl.a. at sikre, at turister ikke møder lukkede butikker i de omfattede byers bymidte, fordi nogle butikker stadig skal holde lukket. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at turismen er en eksistentiel kilde til omsætning for både udvalgsvarerhandlen og dagligvarehandlen, og derfor skal begge butikstyper have adgang til at betjene turismen og holde åbent på lige vilkår.

I forhold til anbefalingen fra DRC om at restauranter og spisesteder får samme adgang til at holde åbent på lukkelovens lukkedage, kan Erhvervsministeriet oplyse, at restauranter og caféer som serverer mad og drikke ikke er omfattet af lukkelovens regler, men af restaurationsloven, hvor der

ikke er begrænsninger i form af lukkedage. Dvs. at restauranter og spise-steder allerede har adgang til at holde åbent på lukkelovens lukkedage til gavn for turister og lokale borgere.

3.2.2. Fastsættelse af indbyggertallet på 16.850 indbyggere

DRC mener, at lempelsen imødekommer et reelt behov for øget fleksibilitet for både detailhandlen, forbrugerne og turismeerhvervet, særligt i de mange mindre byer. DRC bemærker, at det ifølge Danmarks Statistik vil betyde en lempelse for godt ca. 1.315 byer (indbyggertal under 15.000).

DSK oplyser, at der i lovforslaget ikke er redegjort for, hvorfor grænsen for de omfattede byer er sat ved netop 16.850 indbyggere. Der er tale om et væsentligt valg, hvorfor en redegørelse og en begrundelse bør fremgå af bemærkningerne til lovforslaget. Det er vigtigt for den politiske debat, at de politiske overvejelser, der ligger til grund for lovforslaget, fremgår.

Landdistrikternes Fællesråd mener, at muligheden for at holde åbent på 12,5 hidtidige lukkedage i byer med færre end 16.850 indbyggere kan give et væsentligt bidrag til at modvirke butiksdød, øge omsætningen og skabe mere liv i byerne. Det kræver dog at alle butikker i bymidten vælger at holde åbent, så det ikke kun er dagligvarebutikker der holder åbent.

Videre oplyser Landdistrikternes Fællesråd, at det kan diskuteres, hvor indbyggertal-grænsen præcist skal gå. Men mener som udgangspunktet, at snittet er lagt rigtigt, og at indbyggertallet ikke skal være højere end 16.850, og opfordrer samtidig til, at grænsen på 16.850 indbyggere løbende bliver evalueret.

Kommentar

Indbyggertallet på 16.850 indbyggere er fastsat i det politiske forlig om ændring af lukkeloven, som den 27. maj 2025 blev indgået mellem Regeringen, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre. Den fastsatte grænse på 16.850 indbyggere beror derfor på en politisk beslutning, som udmøntes i lovforslaget. Grænsen er fastsat med hensyn til at ramme en balance, der åbner mere op for, at butikkerne i de små og mellemstore byer kan holde åbent.

Med den foreslåede lempelse tilvejebringes muligheden for at flere butikker kan holde åbent. Det vil dog være op til den enkelte butik eller f.eks. den lokale handelsstandsforening, at beslutte om det ønskes at udnytte muligheden.

3.2.3. Fastsættelse af de omfattede byer ved bekendtgørelse

DRC oplyser, at det er hensigtsmæssigt, at Erhvervsstyrelsen årligt fastsætter, hvilke byer der er omfattet, baseret på det opdaterede befolkningstal fra Danmarks Statistik og at dette sikrer transparens og forudsigelighed for både kommuner og erhvervsdrivende.

DSK mener, at metoden for fastsættelse af de omfattede byer ikke er gennemsigtig og dermed skaber uforudsigelighed for erhvervsdrivende og borgere. DSK finder det uhensigtsmæssigt, at Danmarks Statistiks byopgørelse anvendes som grundlag, da opgørelsen viser ”sammenhængende byområder” – ikke ”byer”. DSK anfører, at byer med færre end 16.850 indbyggere kan udelukkes, hvis de indgår i et sammenhængende byområde og indbyggertallet for byområdet dermed overstiger 16.850 indbyggere. Det kan gøre sig gældende i hele landet, men gælder formentlig især for en række byer i Hovedstadsområdet.

DSK oplyser, at den foreslåede ordlyd for lukkelovens nye § 2 a ”I byer med færre end 16.850 indbyggere kan der ske detailsalg” indikerer, at alle byer med færre end 16.850 indbyggere vil blive omfattet. Sker fastlæggelsen på baggrund af byopgørelsen, er ordlyden misvisende i forhold til, at det er byområder (og ikke byer) og byområdernes indbyggertal (og ikke byers), der lægges til grund. Og byer med færre end 200 indbyggere medtages f.eks. slet ikke i byopgørelsen, selvom der er tale om byer efter Klimadatastyrelsens definition og registrering.

Kommentar

Høringen viser, at der blandt enkelte af høringsparterne er delte meninger om fastsættelsen af de omfattede byer ved bekendtgørelse. DRC mener, at det sikrer transparens og forudsigelighed for både kommuner og erhvervsdrivende, mens DSK mener, at metoden for fastsættelse af de omfattede byer ikke er gennemsigtig og dermed skaber uforudsigelighed for erhvervsdrivende og borgere.

Med lovforslaget lægges der op til, at Erhvervsstyrelsen årligt vil udarbejde en bekendtgørelse, hvor de omfattede byer med færre end 16.850 indbyggere fremgår. Fastsættelsen af byer med færre end 16.850 indbyggere vil ske på baggrund og i umiddelbar forlængelse af den årlige byopgørelse fra Danmarks Statistik, der udstedes omkring den 1. juni hvert år. På den måde vil det årligt kunne tilpasses, hvis en bys indbyggertal vokser og når grænsen på 16.850 eller flere indbyggere, eller hvis en bys indbyggertal falder til under 16.850 indbyggere, og byen dermed vil være omfattet af undtagelsen.

DSK oplyser, at de finder det uhensigtsmæssigt, at Danmarks Statistiks byopgørelse anvendes som grundlag, da opgørelsen viser ”sammenhængende byområder” – ikke ”byer”.

Danmarks nationale statistikmyndighed er Danmarks Statistik, og er en fagligt uafhængig statslig myndighed. Statistikken anvendes som grundlag for udvikling af demokratiet og samfundsøkonomien. Erhvervsministeriet vurderer, at det er mest hensigtsmæssigt at fastsætte de omfattede byer i overensstemmelse med Danmarks Statistiks byopgørelse.

Byopgørelsen fra Danmarks Statistik er en årlig opgørelse over antallet af indbyggere i landdistrikter samt antallet af indbyggere i byer med mere end 200 indbyggere for hver kommune. Danmarks Statistik definerer i byopgørelsen en by som en naturligt sammenhængende bebyggelse med mindst 200 indbyggere. Den bekendtgørelse som Erhvervsstyrelsen årligt vil fastsætte i overensstemmelse med byopgørelsen, vil derfor vise de af Danmarks byer som har et indbyggertal på mindst 200 indbyggere og med færre end 16.850 indbyggere.

Erhvervsministeriet kan i øvrigt oplyse, at bekendtgørelse om omsætningsgrænsen og bagatelgrænsen for butikker omfattet af § 5 i lov om detailsalg fra butikker m.v. ligeledes fastsættes i overensstemmelse med Danmarks Statistik.

Erhvervsministeriet har noteret sig kritikken fra DSK, og er enig i, at det ikke fremgår tydeligt nok, at sammenhængende byområder som f.eks. hovedstadsområdet tæller som en samlet by. Opgørelsesmetoden ift. byer bør derfor tydeliggøres i lovforslaget. Derudover bør det fremgå, at definitionen på en by bygger på FN's retningslinjer for afgrænsning af byområder.

3.2.4. Bekendtgørelsen og udviklingen i byernes indbyggertal

DI mener, at det er tvivlsomt, at en årlig opgørelse af indbyggertallet giver optimale betingelser for de omfattede butikkers muligheder for at tilpasse sig lukkedagene, såfremt de måtte bevæge sig på den ene eller anden side af grænsen på de 16.850 indbyggere. DI anfører, at det må forventes at påvirke butikkernes budgetplanlægning, hvis man undervejs i et budgetår er nødsaget til at afstå fra at holde åbent på hellig- og lukkedage som følge af, at befolkningstallet har overgået de 16.850 indbyggere.

Videre efterspørger DI en fleksibilitet, som tager højde for at byer med et befolkningstal, som kan svinge over og under grænsen hen over flere år. Derudover anbefaler DI, at der skal indbygges en fleksibilitet for butikker i to byer som ligger i afstand til hinanden, hvor den ene by har fx 16.800 indbyggere og den anden 16.900 indbyggere, da der ellers vil opstå en konkurrenceforvridende situation begrundet i lovbestemt demografi.

DSK oplyser, at sammenhængende byområder i opgørelsen kan ændre sig fra år til år, enten ved sammenlægninger eller adskillelser af bebyggede områder, som det f.eks. er sket for Ølstykke og Stenløse, jf. Klimadatastyrelsens liste over byer. Det kan have den konsekvens, at en by kan være omfattet det ene år men ikke det næste, selvom byens indbyggertal er uændret.

DSK opfordrer til, at det i lovforslaget tydeliggøres, hvilken tidsperiode bekendtgørelsen skal gælde for. DSK mener, at bekendtgørelsen skal gælde fra udstedelsestidspunktet, og frem til næste bekendtgørelse udstedes og at det sikres, at bekendtgørelsen udstedes i god tid inden næste lukkedag, så butikkerne har mulighed for at planlægge.

Kommentar

Høringsparterne fra DI og DSK efterspørger en fleksibilitet i forbindelse med bekendtgørelsen, da der kan være butikker i byer som det ene år er omfattet og må holde åben, men det næste år ikke må holde åbent.

Med lovforslaget lægges der op til, at Erhvervsstyrelsen årligt vil udarbejde en bekendtgørelse, hvor de omfattede byer med færre end 16.850 indbyggere fremgår. Fastsættelsen af byer med færre end 16.850 indbyggere vil ske i overensstemmelse med den årlige byopgørelse fra Danmarks Statistik, der udgives omkring den 1. juni hvert år. Bekendtgørelsen vil årligt blive ændret i overensstemmelse hermed. Butikker i bymidten i byer, som ikke længere vil fremgå af bekendtgørelsen, vil derfor i behørig tid vide om deres by er vokset til over 16.850 indbyggere, og vil have tid til at indrette deres åbningstider efter dette.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at dette vil sikre klarhed om i hvilke byer de enkelte butikker samt butiks- og indkøbscentre, arkader, og basarer med et samlet bruttoetageareal til butiksformål på op til 15.000 kvadratmeter i bymidten, eller i lokalcentret i byer uden en afgrænset bymidte, kan holde åbent på helligdage og øvrige lukkedage i det pågældende år.

Erhvervsministeriet kan i forlængelse heraf øvrigt oplyse, at bekendtgørelse om omsætningsgrænsen og bagatelgrænsen for butikker omfattet af § 5 i lov om detailsalg fra butikker m.v. ligeledes fastsættes i overensstemmelse med Danmarks Statistik. Det bemærkes i den forbindelse, at i den bekendtgørelse er der også fastsat en fast (omsætnings-) grænse i en bekendtgørelse for hvornår butikker kan holde åbent, og overstiger butikken omsætningsgrænsen i et enkelt år, så kan butikken ikke det følgende år anvende undtagelsesmuligheden.

3.2.5. Undtagelse for butikker i storcentre eller øvrige centre samt stormagasiner eller hypermarkeder

DI oplyser, at det er uklart, hvorvidt det i den af lovforslaget følgende bekendtgørelse om byer med indbyggertal på færre end 16.850 indbyggere også vil fremgå, hvilke centre der måtte overstige den fastsatte grænse for bruttoetageareal til butiksformål på op til 15.000 kvm. Såfremt denne oplysning ikke vil fremgå af bekendtgørelsen, vil butikker i butikcentre ikke kunne orientere sig tilstrækkeligt mod en fælles opgørelse og dermed fastslå, om man er beliggende i et center, som udgør mere eller mindre end 15.000 kvm. DI anbefaler, at der i bekendtgørelsen indarbejdes en opgørelse over centre på mere end 15.000 kvm. bruttoetageareal til butiksformål, og at dette præciseres i lovforslaget.

Danske Handelsbyer oplyser, at når butikker i bymidten får bedre vilkår, styrker det handelslivet og attraktivitet for borgere, besøgende og turister. Derfor er det positivt, at hverken storcentre eller aflastningscentre er omfattet af lovforslaget, da det sikrer, at ændringen reelt styrker bymidterne til fordel for byens borgere og besøgende.

DSK mener, at opremsningen af butikstyper bør udvides, så det fremgår eksplicit, at hypermarkeder heller ikke kan holde åbent – uanset placeringen. Baggrunden herfor er, at forskellen på hypermarkeder og stormagasiner har givet anledning til fortolkningstvív.

DSK oplyser, at ordet ”mindre” i forhold til centre udgå, idet der er tale om centre på mere end 15.000 kvadratmeter, som dermed er væsentlig større end et lokalcenter må være, hvor bruttoetagearealet til butiksformål ikke må overstige 3.000 kvadratmeter, jf. planlovens § 5 p, stk. 2.

HK HANDEL vurderer, at selvom lovforslaget umiddelbart udelukker stormagasiner og storcentre over 15.000 kvadratmeter, åbner det en ladeport for større aktører, der etablerer mindre butiksfællesskaber i bymidter og derved omgår intentionen. Dermed opstår en skævvridning af konkurrencen, hvor nogle aktører får adgang til helligdagsomsætning, mens andre ikke gør.

Landdistrikternes Fællesråd finder det positivt, at lovændringen alene omfatter butikker placeret i bymidten eller i lokalcentret i byer uden afgrænset bymidte, og at storcentre, stormagasiner og større aflastningscentre på mere end 15.000 kvadratmeter ikke omfattes af lempelsen. Mange mindre og mellemstore byer i landdistriktskommuner oplever i dag et pres på bymidten, bl.a. fordi dagligvarehandel og detailbutikker flytter til store enheder ved indfaldsveje eller i aflastningscentre. En målrettet indsats for at styrke det bynære handelsliv er derfor både nødvendig og ønskelig, og vi vurderer,

at denne afgrænsning er en forudsætning for, at loven får den ønskede effekt.

Kommentar

Høringen viser, at Danske Handelsbyer og Landdistrikternes Fællesråd finder det positivt, at der i lovforslaget er fastsat en grænse på 15.000 kvadratmeter, så butikker i storcentre eller øvrige centre samt stormagasiner eller hypermarkeder ikke vil være omfattet af den foreslåede regel, og fortsat vil skulle overholde lukkelovens lukkedage. Begge fremhæver, at det vil styrke butikkerne i bymidten til fordel for byens borgere og besøgende turister.

Erhvervsministeriet noterer sig, at der kan være et behov for at tydeliggøre, hvilke centre der måtte overstige den fastsatte grænse for bruttoetageareal til butiksformål på op til 15.000 kvm. Det er kommunerne, der via detailhandelsbestemmelserne i planloven fastsætter størrelserne på disse centre, det er derfor ikke en mulighed for Erhvervsstyrelsen at fastsætte regler herom i en bekendtgørelse, da kompetencen for fastsættelse af størrelserne er tillagt kommunerne.

Erhvervsministeriet finder, at den manglende benævnelse af hypermarkeder i lovforslaget kan give anledning til fortolkningstvivl, da forskellen på stormagasiner og hypermarkeder kan give anledning til uklarhed om retstilstanden. Hypermarkeder er kendetegnet ved at være en kombination af et stormagasin og et varehus med et stort udvalg af både fødevarer og non-food. Erhvervsministeriet er enig med DSK i, at hypermarkeder bør tilføjes til lovforslaget for at undgå fortolkningstvivl. For at sikre, at der ikke sker en utilsigtet omgåelse af intention med lovforslaget, bør hypermarkeder blive tilføjet i lovforslaget.

Derudover er Erhvervsministeriet enig i betragtningen fra DSK om at ordet "mindre" i forhold til centre bør udgå. For at sikre, at der ikke sker en utilsigtet misforståelse i indkøbscentrenes størrelse bør "mindre centre" blive erstattet med "øvrige centre".

3.2.6 Kommunernes detailhandelsplanlægning

Dagrofa oplyser, at lovforslaget forudsætter, at kommunerne har foretaget en korrekt klassificering af bymidter, lokalcentre og enkeltstående butikker i deres kommuneplaner. Dagrofa finder det afgørende, at der i lovforslaget indarbejdes en tydelig henvisning til Planlovens § 5 n samt den tilhørende vejledning om detailhandelsplanlægning.

Dagrofa har oplevelsen af, at der er en lang række eksempler på byer, hvor kommunernes klassificeringer ikke følger planlovens definitioner. Disse

fejlklassificeringer kommer til at få konsekvenser for butikkerne i disse byer, idet der vil være butikker, der på trods af at være omfattet af lovforslaget, ikke vil kunne holde åbent i det omfang, som loven tilsigter.

Dagrofa foreslår, at der i lovteksten og bemærkningerne indføjes en klar opfordring til kommunerne om at sikre, at klassificeringen af bymidter, bydelscentre, lokalcentre og enkeltstående butikker er i overensstemmelse med gældende planlovgivning. Dette vil bidrage til at sikre sammenhæng og retssikkerhed i kommunernes administration og undgå usikkerhed om, hvilke butikker der er omfattet af lovens adgang til helligdagsåbent.

Dagrofa anbefaler, at lovens ikrafttræden udskydes 1-2 år, med henblik på at give kommunerne mulighed for at foretage nødvendige omklassificeringer, i de tilfælde hvor de nuværende klassificeringer ikke følger planlovens definitioner.

Dagrofa oplyser, at lovforslagets § 2 a og bemærkningerne hertil udvider fortolkningen til at omfatte enkeltstående butikker, der i praksis udgør en bymidte. Dette skaber betydelig fortolkningsmæssig usikkerhed, særligt i byer hvor både lokalcentre og enkeltstående butikker er til stede.

Dagrofa vurderer, at enkeltstående butikker sjældent vil være omfattet af lovens formål om at styrke bymidter i mindre byer og landsbyer. Tværtimod risikerer en uklar adgang for enkeltstående butikker at føre til konkurrenceforvridning og butiksdød i de områder, som loven netop søger at støtte.

Videre er det Dagrofas anbefaling, at omtalen af enkeltstående butikker fjernes fra bemærkningerne, og at der i stedet indføres en mulighed for kommunalbestyrelsen til at anmode om fravigelse i særlige tilfælde, hvor der hverken er bymidte eller lokalcenter, og hvor der ikke i forvejen er undtagelse.

Kommentar

Erhvervsministeriet har fået oplyst af Plan- og Landdistriktsstyrelsen, at der efter planloven kun kan udlægges bydelscentre til betjening af den enkelte bydel i byer med over 20.000 indbyggere. Bydelscentre supplerer således bymidten i de større byer. Erhvervsministeriet er opmærksom på, at der er eksempler på kommuner, som har udpeget bydelscentre i stedet for bymidter i byer med under 20.000 indbyggere. Erhvervsministeriet er enig i, at de pågældende kommuner bør ændre planlægningen og udpege en bymidte i stedet for et bydelscenter og vil gøre de pågældende kommuner opmærksomme herpå.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger vedrørende lovforslagets § 2 a: "Det vil således afhænge af den enkelte kommunes planlægning, om det centrale område i en by er udlagt til bymidte, lokalcenter eller enkeltstående butikker. Det foreslås, at butikker i et lokalcenter eller enkeltstående butikker, der i praksis udgør bymidten, skal være omfattet af lempelsen i byer, hvor der ikke er afgrænset en bymidte jf. lov om planlægning § 5 m."

Erhvervsministeriet finder, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at muligheden for at holde åbent på lukkedage vil gælde for butikker i enten et lokalcenter eller for enkeltstående butikker, som i praksis udgør bymidten. Hvis der er udlagt såvel et lokalcenter som enkeltstående butikker i den samme by, vil muligheden for at holde åbent på lukkedage kun gælde for et af disse områder, nemlig det område, som i praksis udgør bymidten.

Erhvervsministeriet er dog enig i Dagrofas betragtning om, at der udover henvisningen til § 5 m i lov om planlægning, også kan henvises til § 5 n, stk. 1, nr. 2, om udlægning af arealer til butiksformål i et lokalcenter eller enkeltstående butikker. Det vurderes derfor, at der tillige bør henvises til lov om planlægnings § 5 n, stk. 1, nr. 2, om udlægning af arealer til butiksformål i et lokalcenter eller enkeltstående butikker i lovforslagets bemærkninger til § 1, nr. 2.

3.2.7 Lovforslagets konsekvensvurderinger

DSK mener, at både positive og negative konsekvenser for erhvervslivet bør afspejles i lovforslaget og opfordrer til, at beskrivelsen af de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet ligeledes omfatter konsekvenserne for butikker, der ikke må holde åbent og mister omsætning "op til og efter" lukkedage, og især små butikker, der hidtil har kunne holde åbent på lukkedage.

HK HANDEL mener, at der i lovforslaget ved verdensmål 8 er en fejlagtig sammenkobling, eftersom verdensmål 8 lægger vægt på anstændige jobs – ikke blot flere åbningstimer. Når åbningstider udvides uden fokus på bedre løn, vilkår og reel frivillighed, bidrager det ikke til anstændighed – men til yderligere belastning af en allerede presset faggruppe.

Videre oplyser HK HANDEL, at verdensmål 11 handler om social og miljømæssig bæredygtighed. At holde butikker åbne på helligdage skaber ikke automatisk mere bæredygtige byer – især ikke hvis det sker på bekostning af trivsel og livskvalitet for dem, der skal bemande butikkerne.

HK Handel vurderer, at det beskrevet i lovforslaget om digitaliseringsklar lovgivning, mere fremstår som et formelt tjek end som en reel vurdering.

Flere af principperne er enten ikke opfyldt i praksis eller uden relevans for lovforslagets substans.

HK HANDEL oplyser til princip 1 (Enkle og klare regler) om digitaliseringsklar lovgivning, at lovforslaget introducerer nye, geografisk og størrelsesmæssigt afgrænsede undtagelser, som kræver løbende opdateringer af bystørrelser og butiksarealer. Det skaber kompleksitet og usikkerhed – både for myndigheder, arbejdsgivere og arbejdstagere. Princippet er derfor ikke opfyldt i praksis.

HK Handel oplyser til princip 3 (Muliggør automatisk sagsbehandling) om digitaliseringsklar lovgivning, at det påstås, at der er mulighed for automatisering, men loven åbner for skøn og lokal vurdering – fx af hvad der udgør en bymidte, eller hvorvidt et arrangement har karakter nok til dispensation. Disse vurderinger kræver konkret sagsbehandling og kan næppe automatiseres. Princippet er tvivlsomt opfyldt.

HK Handel oplyser til princip 7 (Forebygger snyd og fejl) om digitaliseringsklar lovgivning, at der gives længere dispensationer (op til 10 år) uden krav om officiel karakter. Det øger risikoen for misbrug, da kontrolsvagheder forstærkes over tid. Princippet er direkte modarbejdet, ikke opfyldt.

Kommentar

Erhvervsministeriet er enig med DSK i, at lovforslaget har både positive og negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Erhvervsministeriet vurderer dog, at ændringen af lukkeloven overordnet vil få positive økonomiske konsekvenser, herunder i byer med færre end 16.850 indbyggere, da lempelsen af lukkeloven vil give mulighed for, at butikkerne i disse byer kan udnytte efterspørgslen både fra turisterne, men også fra lokale borgere og borgere fra de større byer i helligdagene og øvrige lukkedage, hvilket vil bidrage til at styrke væksten i de mindre byer.

Erhvervsministeriet finder derfor, at det i lovforslaget bør tydeliggøres, at lempelsen af lukkeloven betyder, at flere butikker kan holde åbent, hvilket vil skabe en større konkurrence, som overordnet vil få positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, men at ændringen også kan medføre at nogle butikker må lukke eller omlægge deres forretning.

I forhold til HK HANDELs kritik af verdensmål 8, vurderer Erhvervsministeriet, at den foreslåede lempelse af lukkeloven bidrager til dette verdensmål, herunder delmålene ved at støtte produktive aktiviteter og iværksæteri og lovforslaget fremmer bæredygtig turisme, som skaber arbejdspladser og fremmer den lokale kultur og lokale produkter.

I forhold til HK HANDELS kritik af verdensmål 11, vurderer Erhvervsministeriet, at den foreslåede lempelse af lukkeloven bidrager til dette verdensmål, herunder delmålet om positive økonomiske, sociale og miljømæssige forbindelser mellem by, opland og landdistrikter, der støttes ved at styrke den nationale og regionale udviklingsplanlægning

Erhvervsministeriet mener derfor, at lovforslaget har relevante og væsentlige konsekvenser for opfyldelsen af verdensmålene, herunder specifikt verdensmål 8 og 11, men finder at det bør tydeliggøres i lovforslaget.

I forhold til HK HANDELS kritik af princip 1 vurderer Erhvervsministeriet, at princip 1 er iagttaget i lyset af de overordnede formål, der forfølges med lovforslaget bl.a., ved at ændringerne vil blive udformet på en entydig og konsistent måde, samt at de omfattede byer årligt vil blive fastsat ved bekendtgørelse.

I forhold til HK HANDELS kritik af princip 3 vurderer Erhvervsministeriet, at lovforslaget understøtter automatisk sagsbehandling, da den foreslåede ordning ikke medfører ændringer i ansøgningsprocessen for kommunerne. Ift. bymidter så fastsættes disse lokalt af kommunalbestyrelserne, og fremgår på www.plandata.dk, dvs. lovforslaget åbner ikke for skøn ift. hvad der udgør bymidten i en by, da dette fastsættes af kommunalbestyrelsen og der bruges en eksisterende IT-løsning.

I forhold til HK HANDELS kritik af princip 7 vurderer Erhvervsministeriet, at når afgørelseskompetencen er henlagt til Erhvervsstyrelsen, så har Erhvervsstyrelsen ansvaret for at sagen er tilstrækkeligt oplyst, og at arrangementet er en særlig lejlighed, hvortil der kan gives dispensation. Erhvervsstyrelsen har ligeledes ansvaret for at tilladelsen ikke misbruges, og kan efter forvaltningsretten tilbagekalde afgørelsen, hvis forudsætningerne for tilladelsen ikke længere er til stede, f.eks. hvis arrangementet skifter karakter eller lokation. Erhvervsministeriet mener dermed, at der er de rette kontrolmekanismer til stede, så bestemmelsen ikke bliver misbrugt eller omgået.

Det bemærkes, at det er kommunalbestyrelsen, der ansøger Erhvervsstyrelsen om og modtager sådanne tilladelser. Der er i Kommunalbestyrelsen mulighed for at iagttage om arrangementet skifter karakter eller lokation. Hvis det er tilfældet, skal de ansøge om en ny tilladelse for at butikkerne i det angivne område kan holde åbent.

Erhvervsministeriet vurderer dermed at lovforslaget efterlever principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

4. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

3F, Advokatsamfundet/Advokatrådet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber (ATV), Akademikerne (AC), Aktive Ejere, Alle biskopper, Alle byretter, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP - Arbejdsmarkedets Tillægspension, Bager- og Konditormestre i Danmark (BKD), Beskæftigelsesrådet (BER), Bryggeriforeningen, Business Danmark, Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), CEPOS – Center for Politiske Studier, CEREDA, CO10, Coop Danmark A/S, Copenhagen Business School, Danmarks Restauranter og Caféer (DRC), Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Annoncørforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme (DEF), Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DTL), Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Handicaporganisationer (DH), Danske Helsekostforretningers Brancheforening, Danske Iværksættere, Danske Regioner, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd (DSK), Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Danske Præsteforening, Det Faglige Hus, Det Økonomiske Råds Sekretariat, DIRF - Dansk Investor Relations Forening, DM, DM&T, Domstolsstyrelsen, DSR – Dansk Sygeplejeråd, Effektivt Landbrug, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforbundet, Finansi l Stabilität, First North, FOA, Forbundet af Kirke- og Kirkeg rdsansatte, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Kirkeg rdsledere, Foreningen Danske Revisorer, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, Frie, FSR – Danske Revisorer, Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere (GLS-A), GRAKOM, HK, HORESTA, Ingeniørforeningen i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, Intertrust (Denmark), IT-Branchen, KL, ITD/ITD Arbejdsgiver, Komiteen for God Selskabsledelse, Kommunekredit, Kommunernes Landsforening (KL), Kooperationen, Kristelig Arbejdsgiverforening (KA), Kristelig Fagbevægelse (KRIFA), Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsdækkende Banker, LD Fonde, Landsforeningen af Menighedsråd, Lederne, Lokale Pengeinstitutter, Managementr dgiverne, Maskinmestrenes Forening, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nærbutikkernes Landsforening (NBL), OAO, OXFAM IBIS – International Bistand, International Solidaritet Oxfam, Provsteforeningen, Salling Group A/S, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Roskilde Universitetscenter, SEGES, SMV Danmark, Syddansk Universitet, Udbetaling Danmark (UDK), Vestre Landsret, VP Securities og værdipapircentralen, XBRL Danmark, Østre Landsret. Aalborg Universitet, Aarhus BSS og Aarhus Universitet

Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger til lovforslaget:

Alle biskopper, Coop Danmark A/S, Dagrofa, Danmarks Restauranter og Caféer (DRC), Dansk Industri, Danske Handelsbyer, De Samvirkende Købmænd (DSK), HK HANDEL og Landdistrikternes Fællesråd.